

Arrest

nr. 270 443 van 25 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders: X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A.-S. ROGGHE
Citadellestraat 167
7712 HERSEAUX

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X handelend in de hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarig kind, X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. ROGGHE en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Jij bent geboren op 15 februari 2018 te San Salvador. Jij hebt de Salvadoraanse nationaliteit. Jouw ouders (...) en (...) verblijven eveneens in België, net als jouw grootvader (...).

Op 17 december 2018 dienden jouw ouders een verzoek om internationale bescherming in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Hierin verklaarden ze dat ze samen met jou El Salvador verlieten omdat jouw vader was aangevallen door leden van de bende 18. Deze bendeleden eisten initieel dat jouw vader twintig dollar per week aan hen betaalde, maar verhoogden dit bedrag naar vijftig dollar per week na de deportatie van jouw grootvader uit de VS. Jouw vader kon dit bedrag echter niet meer betalen omdat jij ernstig ziek was, waarop de bendeleden hem met de dood bleven bedreigen en uiteindelijk naar jullie huis kwamen waar ze jou en je moeder opsloten en je vader en grootvader in elkaar sloegen.

Op 16 december 2020 werd door het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen voor jouw ouders. Er werd immers geen geloof gehecht aan de door hun aangehaalde problemen en de veiligheidssituatie in jouw land van herkomst noopte niet tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals bedoeld in art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Jouw ouders dienden beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 19 januari 2021. Op 20 mei 2021 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS in het arrest met nummer 254816. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 17 juni 2021 dienden jouw ouders een verzoek om internationale bescherming in jouw naam in. Jouw moeder verklaarde dat ze vreest dat je gepest zal worden in jouw land omdat je gediagnosticeerd bent met autisme. Ook haalt ze aan dat er in jouw land geen middelen zijn om jouw ziekte te behandelen. Daarnaast vreest jouw moeder dat je alleen zal achterblijven mocht er iets met jouw ouders gebeuren, waardoor er niemand zal zijn om voor jou te zorgen. Jouw moeder vreest eveneens dat je een makkelijk slachtoffer zal zijn voor bendes omdat je heel kwetsbaar bent. Tevens vreest jouw moeder ook voor je omdat jouw ouders nog een schuld hebben openstaan bij bendeleden.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming legde jouw moeder documenten in verband met je autisme-diagnose en opvolging neer. Op 27 augustus 2021 bezorgde je moeder nog volgende documenten aan het CGVS per e-mail: nieuwsberichten, informatie over de behandelingsmogelijkheden van autisme in El Salvador en informatie over jouw behandeling in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Het Commissariaat-generaal oordeelde dat jij niet persoonlijk kon worden gehoord omdat je wegens jouw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werd jouw moeder, (...), opgeroepen in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming samen met jouw advocaat.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Om te beginnen stelt je moeder dat ze vreest dat je gepest zal worden in El Salvador door andere kinderen, maar ook door leerkrachten op school (CGVS, p. 3). Hierbij dient er al eerst op gewezen te worden dat toen jouw ouders met jou naar België kwamen jij nog geen jaar oud was en jij dus nog niet naar school bent geweest in El Salvador. De vrees dat je gepest zal worden in El Salvador is bijgevolg

louter hypothetisch. Jouw moeder verwijst hiervoor ook naar nieuwsberichten die ze het CGVS per e-mail bezorgde op 27 mei 2021 (document 2), deze nieuwsberichten hebben echter geen betrekking op jouw persoonlijke situatie (CGVS, p. 5).

Je moeder stelt verder dat er in jouw land geen middelen zijn om jouw ziekte te behandelen. Ze blijft echter weldegelijk op de hoogte te zijn van het feit dat er organisaties zijn waar ze, weliswaar tegen betaling, op beroep zou kunnen doen om een behandeling te krijgen voor jouw ziekte en bezorgt het CGVS hier bovendien ook nog informatie over (document 3). Gevraagd of ze hier dan geen beroep op kan doen, stelt jouw moeder dat deze organisaties niet overal in El Salvador aanwezig zijn, dat het minimumloon in El Salvador 300 dollar is, deze organisaties 200 dollar per maand vragen en ze slechts op enkele plaatsen in El Salvador aanwezig zijn en het bijgevolg moeilijk is om hier met jou naar toe te gaan omdat jij gestresseerd zou worden en woedeaanvallen zou krijgen (CGVS, p. 5). Deze redenen houden echter geen enkel verband met de conventie van Genève waardoor ze buiten de bevoegdheid vallen van het CGVS. Indien je een een verblijfsvergunning wenst te verkrijgen om een behandeling te kunnen krijgen voor jouw ziekte, dien je gebruik te maken van de daartoe geëigende procedures.

Wat betreft de vrees die jouw moeder aanhaalt, dat je een makkelijker slachtoffer bent voor bendes omdat je niet over al je capaciteiten beschikt als gevolg van jouw autisme en hierdoor extra kwetsbaar bent, dient erop gewezen te worden dat deze vrees, zeker gezien jouw jonge leeftijd van drie jaar, louter hypothetisch is (CGVS, p. 5-6). Jouw moeder verwijst in dit verband naar jouw neef Douglas Steven RIVERA DELGADO (O.V. 8.999.456), die zou zijn aangesproken door bendeleden met de vraag om lid te worden (CGVS, p. 5). De situaties van jou en je neef vallen echter bezwaarlijk te vergelijken gezien jij drie jaar oud bent, jouw moeder verklaart dat jouw neef negen jaar oud was toen hij is moeten vluchten voor bendeleden en jouw neef bovendien geen autisme heeft (CGVS, p. 5-6). Nogmaals gevraagd aan je moeder om meer te vertellen over de concrete redenen waarom zij denkt dat jij meer kwetsbaar bent, verwijst ze eerst naar de problemen die jouw ouders zelf aanhaalden in kader van hun eigen verzoek om internationale bescherming van 17 december 2018, waarvoor de beslissing definitief is, voor ze verder stelt dat alleen al het feit dat je een kind bent, betekent dat je altijd meer kwetsbaar bent voor bendes (CGVS, p. 6). Jouw moeder slaagt er bijgevolg dus niet in om deze vreest te concretiseren.

Jouw moeder stelt verder nog dat ze niet alleen vreest dat je verplicht wordt een bendelid te worden, maar dat in El Salvador personen uit een zone gecontroleerd door de bende 18 kunnen vermoord worden wanneer ze zich verplaatsen naar een zone waar de MS aanwezig is. Ze verwijst echter opnieuw naar de problemen die je vader zou gehad hebben in El Salvador en die jouw ouders reeds aanhaalden in kader van hun eigen verzoek om internationale bescherming van 17 december 2018, waarvoor de beslissing definitief is. Dat jij dan vermoord zou kunnen worden als je naar school zou moeten gaan buiten Santa Cruz Michapa omdat ze op deze plaats slechts een school hebben tot de zevende klas, is bijgevolg eveneens louter hypothetisch (CGVS, p. 7).

Tot slot haalt jouw moeder ook aan dat ze vreest voor jouw leven omdat jouw ouders nog een schuld hebben openstaan bij de bendeleden omdat zij op een bepaald moment de renta niet betaald hebben. Jouw moeder stelt dat jouw ouders bij terugkeer naar El Salvador vermoord zullen worden, jij alleen zal achterblijven en er niemand van haar familieleden voor jou zal zorgen (CGVS, p. 6). Deze problemen met bendeleden die jouw moeder aanhaalt, hebben echter opnieuw betrekking op de problemen die jouw ouders al aanhaalden in kader van hun eigen verzoek om internationale bescherming van 17 december 2018 waarvoor de beslissing definitief is. Bijgevolg is ook de vrees dat jij alleen zal achterblijven en er niemand zou zijn om voor je te zorgen louter hypothetisch en kan ook dit geen nood aan internationale bescherming in jouw hoofde kenbaar maken.

De informatie over jouw autisme diagnose, de behandeling en opvolging hiervan die jouw moeder neerlegt en het CGVS nog per e-mail bezorgt, kan bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Deze elementen staan hier momenteel niet ter discussie.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd

in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ireland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdadagroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïncorporeerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïncorporeerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de “algemene” en materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

2.2. Verzoekende partij, in het kader van onderhavig beroep wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2021, getiteld “*niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)*”, waarbij haar verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

2.3. Luidens artikel 57/1, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt “*Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.*”

De ouders van verzoekende partij dienden eerder een verzoek om internationale bescherming in. Hun eerste verzoek werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 254 816 van 20 mei 2021 omdat aan hun asielaanvraag, met name het feit dat zij door bendes worden geïncorporeerd, geen geloof kan worden gehecht.

2.4. Artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werden genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet stelt o.a.: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt, niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van dien aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.5. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen laat op zich niet toe om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.6. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoekende partij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt op pertinente gronden gesteld: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.*

Het Commissariaat-generaal oordeelde dat jij niet persoonlijk kon worden gehoord omdat je wegens jouw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werd jouw moeder, (...), opgeroepen in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming samen met jouw advocaat.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Om te beginnen stelt je moeder dat ze vreest dat je gepest zal worden in El Salvador door andere kinderen, maar ook door leerkrachten op school (CGVS, p. 3). Hierbij dient er al eerst op gewezen te worden dat toen jouw ouders met jou naar België kwamen jij nog geen jaar oud was en jij dus nog niet naar school bent geweest in El Salvador. De vrees dat je gepest zal worden in El Salvador is bijgevolg louter hypothetisch. Jouw moeder verwijst hiervoor ook naar nieuwsberichten die ze het CGVS per e-mail bezorgde op 27 mei 2021 (document 2), deze nieuwsberichten hebben echter geen betrekking op jouw persoonlijke situatie (CGVS, p. 5).

Je moeder stelt verder dat er in jouw land geen middelen zijn om jouw ziekte te behandelen. Ze blijkt echter weldegelijk op de hoogte te zijn van het feit dat er organisaties zijn waar ze, weliswaar tegen betaling, op beroep zou kunnen doen om een behandeling te krijgen voor jouw ziekte en bezorgt het CGVS hier bovendien ook nog informatie over (document 3). Gevraagd of ze hier dan geen beroep op kan doen, stelt jouw moeder dat deze organisaties niet overal in El Salvador aanwezig zijn, dat het minimumloon in El Salvador 300 dollar is, deze organisaties 200 dollar per maand vragen en ze slechts op enkele plaatsen in El Salvador aanwezig zijn en het bijgevolg moeilijk is om hier met jou naar toe te gaan omdat jij gestresseerd zou worden en woedeaanvallen zou krijgen (CGVS, p. 5). Deze redenen houden echter geen enkel verband met de conventie van Genève waardoor ze buiten de bevoegdheid vallen van het CGVS. Indien je een verblijfsvergunning wenst te verkrijgen om een behandeling te kunnen krijgen voor jouw ziekte, dien je gebruik te maken van de daartoe geëigende procedures.

Wat betreft de vrees die jouw moeder aanhaalt, dat je een makkelijker slachtoffer bent voor bendes omdat je niet over al je capaciteiten beschikt als gevolg van jouw autisme en hierdoor extra kwetsbaar bent, dient erop gewezen te worden dat deze vrees, zeker gezien jouw jonge leeftijd van drie jaar, louter hypothetisch is (CGVS, p. 5-6). Jouw moeder verwijst in dit verband naar jouw neef Douglas Steven RIVERA DELGADO (O.V. 8.999.456), die zou zijn aangesproken door bendeleden met de vraag om lid te worden (CGVS, p. 5). De situaties van jou en je neef vallen echter bezwaarlijk te vergelijken gezien jij drie jaar oud bent, jouw moeder verklaart dat jouw neef negen jaar oud was toen hij is moeten vluchten voor bendeleden en jouw neef bovendien geen autisme heeft (CGVS, p. 5-6). Nogmaals gevraagd aan je moeder om meer te vertellen over de concrete redenen waarom zij denkt dat jij meer kwetsbaar bent, verwijst ze eerst naar de problemen die jouw ouders zelf aanhaalden in kader van hun eigen verzoek om internationale bescherming van 17 december 2018, waarvoor de beslissing definitief is, voor ze verder stelt dat alleen al het feit dat je een kind bent, betekent dat je altijd meer kwetsbaar bent voor bendes (CGVS, p. 6). Jouw moeder slaagt er bijgevolg dus niet in om deze vrees te concretiseren.

Jouw moeder stelt verder nog dat ze niet alleen vreest dat je verplicht wordt een bendelid te worden, maar dat in El Salvador personen uit een zone gecontroleerd door de bende 18 kunnen vermoord worden wanneer ze zich verplaatsen naar een zone waar de MS aanwezig is. Ze verwijst echter opnieuw naar de problemen die je vader zou gehad hebben in El Salvador en die jouw ouders reeds aanhaalden in kader van hun eigen verzoek om internationale bescherming van 17 december 2018, waarvoor de beslissing definitief is. Dat jij dan vermoord zou kunnen worden als je naar school zou moeten gaan buiten Santa Cruz Michapa omdat ze op deze plaats slechts een school hebben tot de zevende klas, is bijgevolg eveneens louter hypothetisch (CGVS, p. 7).

Tot slot haalt jouw moeder ook aan dat ze vreest voor jouw leven omdat jouw ouders nog een schuld hebben openstaan bij de bendeleden omdat zij op een bepaald moment de renta niet betaald hebben. Jouw moeder stelt dat jouw ouders bij terugkeer naar El Salvador vermoord zullen worden, jij alleen zal achterblijven en er niemand van haar familieleden voor jou zal zorgen (CGVS, p. 6). Deze problemen met bendeleden die jouw moeder aanhaalt, hebben echter opnieuw betrekking op de problemen die jouw ouders al aanhaalden in kader van hun eigen verzoek om internationale bescherming van 17 december 2018 waarvoor de beslissing definitief is. Bijgevolg is ook de vrees dat jij alleen zal achterblijven en er niemand zou zijn om voor je te zorgen louter hypothetisch en kan ook dit geen nood aan internationale bescherming in jouw hoofde kenbaar maken.

De informatie over jouw autisme diagnose, de behandeling en opvolging hiervan die jouw moeder neerlegt en het CGVS nog per e-mail bezorgt, kan bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Deze elementen staan hier momenteel niet ter discussie.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr.

37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen,

moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

In de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal aldus vast en oordeelt hij dat er in het kader van haar verzoek om internationale bescherming door verzoekende partij geen eigen feiten zijn aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch zij onderneemt geen ernstige poging om deze motieven te ontkrachten of weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan de verzoekende partij toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel manifest in gebreke blijft. Zij gaat immers niet of nauwelijks *in concreto* in op de motieven in de bestreden beslissing, doch beperkt zich louter tot het formuleren van algemene beweringen en kritiek en hoofdzakelijk het verwijzen naar algemene landeninformatie, waarmee zij echter geen afbreuk doet aan of een ander licht werpt op de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en gevolgtrekkingen.

De Raad wijst erop dat verzoekende partij bezwaarlijk ernstig kan volhouden dat de commissaris-generaal de door haar aangebrachte elementen niet heeft onderzocht gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt immers ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing alle elementen heeft betrokken die door verzoekende partij worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hijzelf beschikt teneinde na te gaan of verzoekende partij eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen. De Raad stelt derhalve vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Verzoekende partij beperkt zich echter met de verwijzing naar het autisme en de informatie die werd neergelegd louter tot het herhalen van eerdere verklaringen, doch zonder afbreuk te doen aan de desbetreffend gedane pertinente vaststellingen.

2.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoekende partij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigt, nadat er eerder namens haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.8. De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF